

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

XI. Quia Christus Dominus ejus cultum promovet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

¶ 4. Cœlestis ille Filius tuus terrigenis similis factus, eosdem coelestes effecit, atque in nostra natura ad patiendum idonea dolores perpessus, liberaliter nobis imparibilitatem suam Divinam communicavit. Ex quo 13. Jan. ode 8. supra nominatus s. Joseph ita Divam hanc affatur. Per te pristinus aperitur paradisus & in illum homo reducitur damnatus, jamque verissime Deus efficitur, o Deo singulariter grata.

II. Quia Christus D. ejus Cultum promovet.

Ruperti in Cantic. penult: verba sunt. Tanta es, ut te honoret ipse Sol Christus honore, quo decet Filium honorare Parentes suos, qui enim dixit Honora Patrem & Matrem, non dubium quin & ipse honoret, & ab omnibus amicis suis velit honorari Matrem. Eccles. 3. Sicut qui thesaurisat, ita qui honorat Matrem suam: ita Matris cultum promovet tanquam si speraret aliqua sibi bona ex hoc honore sicut ex thesauro deposito. Quod spectat Damasc. orat. 1. de dormit. B. V. Quam Christus bonus Legislator, etiamsi legi minus subiectus sit, legem tamen quam ipse de honorandis Parentibus sanxit, explens honorat. Idque in tantum ut Bern: serm: i. de Assumpt: hunc Virgini formet titulum. Quis non credit Dei Filium honorare Matrem? Ideoque potest Deipara merito appellari Mater honorificata. Arnoldus Abbas Bonae vallis de laud. Virg. Hoc stupendum quod exspiratus Iesus Matrem tanto affectu honorat, Victor suppliciorum & quasi sui immemor, de cruce ad Matrem convertitur, & colloquitur intus quantum apud eam meriti esset & gratiae, quam solam in illo puncto respiceret, cum iam capite vulnerato, fossis manibus & pedibus, in ultimis esset Matris affectio.

Sed jam videamus pronotum à Filio Matris honorem in exemplis. Celebre est apud Helvetios facellum Virginis dictum Cella S. Meginradi, hoc ipse Christus in honorem Matris suæ consecravit, qui est summus honor. In Bavaria vocatus fuit S. Conradus Antistes Constantiensis ut quandam Ecclesiam in honorem B. Virginis consecraret anno 948. 18. Cal. Octob. Cum circa medium noctis pro oratione surrexisset, audivit cum suis melos dulcissimum, erat autem cantus ille quo tunc solebant in Dedicatione Ecclesie, cæremoniam autem totam idem Conradus in lib. de S. secerorum apud Maracium in Antifit: Marianis descripsit.

Descendit Dominus de cœlis casula violacea ante altare ad sacrum officium celebrandum, cui quatuor Evangelistæ insulam capitii ejus imponentes & more consueto deponentes Angeli aurea thuribula deferebant, alis suis ut ramis arborum stabant. juxta Dominum S. Gregorius manu sua flabellum tenens, S. Petrus tenens in manu baculum pastoralem; S. vero Augustinus & Ambrosius stabant ante Dominum, S. Michael praecitor erat, S. Stephanus legit Epistolam, B. Laurentius Evangelium &c. Secuto die sequenti populus templi Dedicationem solicitabat, solus

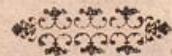
D

Conradus

Conradus moras trahebat, sed dum jam meridies instaret, urgeretque populus, tandem suam visionem aperuit, quam pro re vana paſſim habere cœperunt, ac tanto magis urgere: tum verò omnibus audientibus vox ejusmodi lapsa de caelo, quæ cœradum alloquebatur. Cessa, cessa, Frater, Divinitus Capella consecrata est.

Similis honor Matri Sanctæ à Christo exhibitus scribitur apud *Mareac: in Aſtis: Marianis pag. 125. S. David Menevensum in Anglia Archiep.* voluit consecrare quan-dam B. Virginis Ecclesiam, sed Christus illum monuit, ut relinqueret, quod ipfe jam consecravisset, & in signum rei manum ejus digito suo perforavit, & sic sequenti die mansit perforata, postea est sanata. Quia ut *Alexander V. summus Pontifex argumentatur tract. de Concept. B. V.* Filius debet exhibere honorem Matri secundum legum decentiam, qui suæ non derogat dignitati: sed Dei Filius fuit Filius Virginis, ergo debebat sibi exhibere, vel saltem decens erat ut omnem honorem Matri suæ exhiberet, qui suæ non derogabat dignitati.

De B. Petro Ordinis Cisterciensis in Brabantia ad annum 1292. hæc habet Benedictus *Senorius in suo Chronico.* Contigit ut prædicto Petro B. Virgo compareret monens illa die esse festum suum, ut tanto esset devotior, sed Petrus ignoravit quoniam effe illud festum; & tandem à Monachis didicit Conceptionis Virgineæ fuisse. Quod ille festum singulari deinceps cultu observavit: ad quem quoniam modo Christus incitavit, patet ex eo, quia raptus quandoque in extâli, & deductus ad Christum D. ac Matrem ejus à Dominô reverentè & fervoris ac devotionis, quam ad Matrem suam habuerat ad monitus, & debita fidelitate in eo perseverare jussus: Ipsam quoque perpetuo cultu ab eo honorari cupiens, se Matri honore delectari inseparabili vinculo demonstravit. Siquidem ipse Dominus Iesus vices Sacerdotis & morem afflens, Matrem suam ipsi ut moris est in facie Ecclesię, sponsalia fieri, in perpetuum spiritualis conjugij fædus despontavit, hæc verbis Historici quantum fieri potuit servatis, et si minus concinnis, quod & alias facimus.

CAPUT